

ustav na krščanski podlagi in katoliških, verskih šol. Iz tega pa ne sledi, — pravi govornik — da bi duhovniki morali zopet šole nadzorovati, ampak le toliko, da mora učitelj po postavni določbi kateketu zopet mili pomočnik biti v krščanski odreji šolske mladeži.

Za to besedo, ki je bila z največim veseljem in s živo pohvalo ob koncu sprejeta, predlagale so se naslednje resolucije:

I. (Kosar.) Gledé na to, da

a) program pravne stranke poroštvo daje obstanku in razvoju Avstrije;

b) da narodnemu slov. programu ne nasprotuje, nego ga še podpera;

c) da spoštuje pravice in svobodo kat. cerkve, kakor tudi vseh od države priznanih verstev; sklone skupščina tukaj zbranih štajerskih Slovencev, da se popolnoma sklada s programom avstrijske pravne stranke, ter želi in vabi one Slovence, kateri mu še niso pristopili, da mu pristopijo. (Enoglasno sprejeto.)

II. (Dr. Gregorec.) Skupščina izreka, da za stran vodstva volitev na slov. Štirskem priznava v Mariboru že osnovani centralni volilni odbor, kakor tudi v zavezi z njim stoječe okrajne in krajne volilne odbore. (Soglasno sprejeto.)

III. Skupščina postavi kandidata svoje stranke v skupini kmetijskih občin, kakor tudi za mesta in trge celjskega volilnega okraja. — Gledé na to pa, da se je od strani shoda, dne 25. maja t. l. v Celji zbranega v skupini kmetijskih občin kandidat že postavil, se prepušča centralnemu odboru v Mariboru, da z njim v dogovor stopi, ali sprejme program „pravne stranke“ ali ne? Če ne, se podpera edino le kandidat pravne stranke. (Sprejeto.)

Za tem prestane za nekoliko časa zborovanje, da so se volilci celjskega okraja za stran kandidata pogovorili. Po kratkem razgovoru zadoni navdušeni klic: G. Kosar bodi naš kandidat! Ta se zahvali za očitno, splošno zaupanje, ter pravi, da, akoravno le z veliko težavo, prevzame kandidaturo za največjo silo. (Živahni ozdrav!).

Posestnik Kolar iz Konjice priporoča za mesta in trge cel. okr. g. dra. Brusa.

G. Voh iz Konjice poveda, da je omenjeni g. advokat v Celji dne 25. maja bil za kandidata postavljen in je tudi temu se bil udal, da je pa zdaj, vidši razpor v narodni stranki, v Ljubljani naznanil, da ne kandidira. Ali bi hotel od pravne stranke kandidaturo prevzeti ali ne, tega govornik ne ve.

G. profesor Žitek je za to, da se dr. Brus gledé sklepa 25. maja za kandidata postavi.

Dr. Uлага predlaga, da, ker se ne ve, kako da g. odvetnik misli, se naj prepusti osred-

njemu odboru v Mariboru, da z njim v dogovor stopi, kar je bilo enoglasno potrjeno.

Prof. Žitek poroča o volilnem shodu v Ptuj dné 11. maja. Povabila so bila poslana vsem odličnim narodnjakom ptujskega okraja brez razločka, pri kateri stranki da je kdo. Imenovali so se trije kandidati, a za g. Hermana je bilo 88% glasov. Peščica onih, ki niso zanj glasovali, je potem sama obljubila delati za-nj. Toliko bolj se je čuditi, da se od neke strani z nasprotnim kandidatom grozi. V štev. 135. je namreč očitno izrekel „Narod“, „da bodo oni, ki so začeli narodni program podirati (? Vredn.), da bi nekega nemškega „pravnega“ namesto njega postavili, že sprevideli, da nameravajo proti vodi plavati“. — Naopak; oni, ki na tistem proti izvoljenemu kandidatu delajo, se utegnejo prepričati, da so proti vodi hoteli plavati. —

Posestnik Jan. Vivot razloži, da oni praviki, ki so 25. maja v Celji bili, zaupanja ne zaslužijo, ker še celó zagovarjajo postave, ki so v nasprotju z verskim prepričanjem katoličanov. Priporoča kmetiskim volilcem, da lepo složno delajo z duhovniki pri volitvah, kajti „nikdar nismo propali, kadarkoli smo imeli duhovnike med volilci“. (Živa pohvala.)

Kanonik Kosar ob koncu priporoča, da se volilci že pri volitvi volilnih mož prav živo udeležijo, ter se naj nobeden ne izgovarja, češ, bodo že drugi namesto mene šli. Žalibog da večidel le poštenjaki doma ostajajo, kar nikakor biti ne sme.

G. Gomilšak iz Radgone predlaga, da naj skupščina „Slov. Gospodarju“ zahvalo in zaupanje izreče za to, ker tako pogumno in previdno vse koristi slov. ljudstva zastopa. Skupščina pritrdi prisrčnimi živio—klici.

G. dr. Klemenčič iz Ljutomera pozdravlja v imenu svojega okraja kandidata g. Hermana izrekaje mu popolno zaupanje, kakor mu ga je pismena zaupnica s 130 podpisov že izrekla.

Prvosednik sklone s primernim nagovorom zborovanje.

Naj temu poročilu še pristavimo, da je vladal najlepši red in neka posebna prisrčnost in sloga. Naši kmetje so zopet pri tej priliki pokazali, da prav dobro umejo javne zadeve, in da so skoz in skoz vrli krščanski poštenjaki, udani sv. cerkvi in svoje narodnosti. Slava jim!

Cerkvene zadeve.

Novi zvonovi v Šent. Jungerti na Pohorju.

Ni ga kinča pri cerkvi, ki bi dalje okrog slovel, kakor mogočnih zvonov lepo ubrano petje. Verni Slovenci, ki so pred nami gorati Pohorje bili in obdelovali, so na vsakem solnčnatem griču postavili belo cerkvico; njih zarodniki pa si prizadevajo delo pridnih rok olepšano mlajšemu rodu

prepustiti. Ne bom našteval vseh lepih cerkev v znožji košatega Pohorja; opisati le hočem lepo svečanost pri sv. Kunigundi na Pohorji, kder so drugo nedeljo po Duhovem 3 novi zvonovi, delo mariborskega zvonarja g. Dencelja in sinov, slovesno v zvonik obesili. Pri cerkvi sv. Kunigunde mika ogledalca stari gotični zvonik, cerkev sama pa od zunaj kaže, da se je v prejšnjih boljših časih marsikaj zanemarilo. Stopimo torej v cerkev, prepustivši poslopja okoli cerkve skrbi gorečega g. župnika in vrlih Šentjungerskih farmanov.

V cerkvi zapaziš 6 lepih, večidel novih altarjev, čvrste cerkvene stole, lep križev pot, ravno kar ponovljene orgle. Tudi cerkvena obleka ti pričuje, da so darežljivi farmani pri sv. Kunigundi doma, ki so zdatno pripomagali, da se je v tako kratkem času toliko ponoviti, toliko iz novega pripraviti zamoglo. Največa naprava so pa novi zvonovi. Zvon, ki je bil veliko let prvi in najtežji, tehta okoli 10 centov. Postavljen je sedaj na drugo mesto, na njegovem mestu se glasi sedaj novi veliki zvon, ki tehta 20 centov in je pri krstu dne 10. t. m. v Mariboru ime sv. Jerneja prejel. Njemu na strani visita dva nova zvonova, eden 6, drugi 2 centa težek. Umetni zvonar je zvonove okinčal z lepimi podobami sv. Kunigunde, sv. Frančiška, sv. Antona, device Marije, sv. Jožefa, sv. Vida in sv. Valentina. V znožji zvonov se bere časopis alj kronografikon, ki poveda, da

je „Dencelj s sinovi vred za časa č. g. župnika Ant. Belšaka jih v Mariboru vlil (1873)“. Oblika zvonov je prav prijazna. Kape niso lesene, kakor so jih navadno doslej delali, temveč iz vlitega železa. Da se zvonovi lažje gibljejo in ne premičejo, so tečaji zobčasti in po zobčasti podlagi tekó. —

Sploh kažejo Dencelj in njegovi sinovi, da novejši znajdbe pri vlišanji zvonov zvesto porabijo, ter si prizadevajo naročeno delo urno in prav vsče dovršiti. Čuditi se pa mora človek darežljivosti Šent-Jungerskih farmanov. O novem letu še nihče ni mislil na nove zvonove, ali vsaj upal ni, da bi se to leto dali priskrbeti; in glej, preden je bil kres, je stvar dognana. Dve tretjini cene so zvonarju že odšteli, tretji tisučnjak dobi do novega leta. Glejte, koliko premore dobri krščanski duh v sicer mali fari, ki šteje nekaj nad 1500 duš.

Enako slovesnost imeli bomo še letos v Konjiški dolini pri sv. Jerneju. Dencelj in sinovi bodo tudi Šent-Jerneječanom še to leto novi veliki zvon vlili. Kakor slišim, imajo Dencelj in sinovi že 30 novih zvonov naročenih. Kolikor vem, so doslej okoli Pohorja iz Dencelnove tovarne zvonovi v Hočah, v Trbunjah, pri sv. Kunigundi in v Makoljah.

Le tako naprej mili Slovenci! pokažite svetu, da Vam kinč Vaših cerkev, pa tudi blagor sv. katol. cerkve na srečo leži!

Gospodarske stvari.

Tarifa

za vravnanje zemljišnega davka.

Danes podamo bralcem tarifo za vravnanje zemljišnega davka, kakor jo je cesarska deželna komisija na podlagi okrajnih cenitev določila in v pregled izročila okrajnim komisijam, da se zamore vsak do 12. julija proti tarifi pritožiti, ako se mu previsoka dozdeva. Pritožbe se naj napravijo po zvedenih strokovnjakih.

V obče je tarifa, kakor smo zadnjič omenili, za nekatere okraje nižje, za nekatere pa višje od deželne komisije postavljena. Višje postavljene so z ležečimi črkami zaznamovane. Znižala se je tarifa v naslednjih slovenskih okrajih štajerskih: v celjskem, ljutomerskem, mariborskem, ptujskem, radgonskem, breškem in slovenjegraškem.

Ali se pa je na tem potu prava zadela, je drugo vprašanje. Za podlago služi stari kataster. Kako da so pa tega za štajersko izdelali, pokazal je leta 1862 tačasni državni poslanec Schlegel, kateri je bil devet let inženir pri katasterskem merjenju. V enem cenilnem operatu — pravil je Schl. — je bil čisti donesek cenjen 5 milijonov gld.; višji gospôski bilo je to premalo in cenilna komisija je poskočila na 8 milijonov in 900.000 gld. Ker se je pa najvišji gospôski to vendar preveč dozdevalo, so napravili srednjo ceno in brez daljega preiskovanja čisti donesek postavili na 7 milijonov in 600.000 gld. In taceh nerednosti iz samega samovolja našteva Sch. še več. —

Vsaka okr. komisija šteje 8 mož; polovico jih voli minister denarstva, polovico pa dotični posestniki. Poročevalca, ki ima veliko pri tem govoriti, voli tudi ministerstvo. — Čisti dohodki so šteti od orala (joha). Številke: I., II III. itd. pomenjajo razne vrste zemljišča. Iste številke pod imenom okrajev pomenjajo razdelke dotičnega okraja.